

KARAYILAN: DÜŞMAN NERDE BİZ ORDAYIZ İÇ İÇE OLACAĞIZ

KARAYILAN: HİÇBİR TEPEYİ HEDİYE ETMEYİZ

Karayılan, Türk devletine Kürdistan'ın hiçbir tepesini bırakıp hediye etmeyeceklerini söyleyerek, "Yerleşebilir ama faturasını ödeyerek. Düşman neredeyse biz de oradayız. İç içe olacağız, öyle bırakıp gitmek yok" dedi.

Halk Savunma Merkezi Karargah Komutanı Murat Karayılan ile yaptığımız söyleşinin birinci bölümü şöyle:

- **Türk devleti, 8 yıldan sonra avukatlarının Öcalan ile görüşmesinin önündeki engeli kaldırdı. Türk devletinin bu adım atmasını sağlayan başlıca etmenler nedir?**

Önder Apo, 8 yıldır avukatlarıyla görüşemiyordu. Özellikle son 4 yıldır mutlak bir tecrit altındaydı. Bilindiği gibi AKP-MHP rejimi, Önder Apo üzerinde mutlak bir tecrit uygulayarak Hareketimizi tasfiye etmeyi, Kürdistan halkını sindirmeyi hedefledi. Hem gerillayı hem siyasi alanı silmek istedi. Yani Kürdistan adına ne varsa onu ortadan kaldırmak istedi. Yine Rojava Devrimi'ni boğmak ve tasfiye etmek istedi. Bütün bunlarda başarılı olamadı. 4 yıldır korkunç bir saldırı dalgası, buna karşı direniş mücadelesi gelişti ama AKP-MHP rejimi yine de amaçlarına ulaşamadı. Kürdistan Özgürlük Hareketi'nde mevzi kaybı yaşanmadı. Bunu başaramadığı için faşist rejim bugün çok yönlü bir kriz durumu ile karşı karşıyadır. AKP-MHP rejimi kendi yeni faşist sistemini Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin tasfiyesi üzerine kurmuştu. Bu tasfiye gerçekleşmeyince sistem içinde ekonomik bunalım, siyasi bunalım, toplumsal bunalım ve askeri bunalım baş

gösterdi. Öncelikle bu durum var.

KCD Eşbaşkanı ve Colemêrg Milletvekili değerli Leyla Güven'in öncülüğünde başlayan açlık grevinin "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesini büyüterek cezaevlerinde, Kürdistan'da, yurt dışında yaygınlaşan bir direniş haline dönüşmesi, sömürgeci faşist Türk devletini, AKP-MHP rejimini oldukça zorladı.

Burada tüm grevcilerin 200 gün boyunca yüksek bir kararlılığı göstermesinin büyük bir etkisi vardır.

Zülküf Gezen ve Ayten Beçetlerin fedai eylemlerini ortaya koyması, kararlılığın zirvesi olurken herkese gereken mesajı da verdi.

30 devrimci militan öncülüğünde açlık grevinin en üst aşamaya taşınarak ölüm orucuna dönüştürülmesi, 14 Temmuz Direnişçileri'nin yeni takipçiliği şeklinde hamlenin kararlılıkla yükselmesi herkese gereken mesajı verdi, tecride karşı Kürt halkında biriken öfkeyi ve bu tecridi kırmaktaki ısrar ve kararlılığı herkese gösterdi.

Bütün bunlarla birlikte Beyaz Tülbentli Analar'ın göstermiş olduğu o dirayetli, kararlı, fedakâr, Kürt halkının yüz akı olan değerli direnişleri, sokak eylemleri önemli bir yankı yarattı. Bunun giderek daha büyük bir toplumsal kalkışa dönüşeceğinin işareti böylece verilmiş oldu.

Önder Apo üzerinde uygulanan tecrit ve psikolojik işkence, sadece Türkiye ve Kürdistan kamuoyuna değil, tüm dünya kamuoyuna bu eylemler sayesinde mal edildi.

Bu kararlı ve başarılı eylemsellik İmralı'daki mutlak tecridin duvarlarını anlamsız kılıp yıktı. Belki tecrit tümden kaldırılmaz, bu politik süreçlere göre değişebilir ama mutlak tecrit duvarı yıkıldı.

AKP-MHP devleti, daha fazla zorlanmamak ve yine Kürdistan

halkının daha büyük bir kalkışına yol vermemek için geri adım atmak zorunda kaldı. Bu temelde 200 gün süren açlık grevcilerinin bu büyük ve değerli eylemi başarılı oldu. Önder Apo'nun da belirttiği gibi maksat hasıl oldu.

Direnişin tüm kahraman şehitleri büyük bir saygı ve minnetle anıyorum. Değerli analar dahil, tüm eylemcileri en içten devrimci duygularla selamlıyor, hepsini kutluyorum. Sağlıklı olmalarını ve Önderliğin yol arkadaşlığında onlara üstün başarılar diliyorum.

• Öcalan'ın ilk mesajlarına bakarak, kısaca neler söyleyebilirsiniz?

Şimdiye kadar basına ve bize yansıyan açıklamalardan anladığımız kadarıyla Önder Apo, bu mutlak tecrit sürecinde çok daha fazla yoğunlaşmıştır. Eskiden daha fazla bir derinlik ve kararlılıkla olağanüstü bir gelişmeyi yaşadığı anlaşılıyor.

Önder Apo sadece Türkiye ve Kürdistan sorunları için değil, tüm Ortadoğu sorunları için bir çözüm gücüdür. Yaptığı açıklamalarla bu gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi. Temsil ettiği felsefe, bakış açısı ve çizgisi, günümüzde halkların bölgede yaşadığı tüm sorunları aşma ve çözme formülüne sahiptir. Bu bir kez daha net olarak görüldü.

Önder Apo Türk devletini demokratik zemine çekmek için büyük bir çaba içerisinde. Bu konuda azim ve sabırla yürüttüğü bir mücadele var. Çözüm eksenli geliştirdiği bu mücadeleyi yüksek bir irade ve kararlılıkla sürdürdüğü yeniden görüldü.

Bu süreçte yaşananlar, yani 4 yıl mutlak tecrit ve bu tecrit çerçevesinde gelişen savaş ve direniş ardından gelişen bu 200 günlük açlık grevi ve kamuoyuna yansıyan açıklamaları, Önder Apo'yu dünya kamuoyuna mal etti. Bu süreçte Nelson Mandela formatında önemli bir gelişme yaşandı. Bunu belirtmek mümkündür.

Yapılan açıklamalardan bu sonucu çıkarmakla birlikte kendimize

düŒen görevler üzerinde yoğunlaşma, bunun karşısında bizim ne yapmamız gerektiği noktasında kendimizi sorgulamanın gerekliliği de ortadadır. Biz de Œimdi bunun üzerinde derinleşmeye ve yoğunlaşmaya çalışıyoruz.

• **Türk devleti, neden Kuzey Kürdistan'daki imha operasyonlarıyla yetinmedi?**

Türk devletinin 2013'teki Newroz'dan itibaren başlayan ateşkes sürecini sona erdirip 24 Temmuz 2015'te Kürdistan Özgürlük Hareketi'ne karşı başlattığı savaş yeni bir konseptte dayanmaktadır. Çünkü Türk devleti Kürdistan Özgürlük Hareketine karşı o zamana kadar yürüttüğü bütün saldırı ve savaş süreçlerinde başarısızlığa uğramıştı. Dolayısıyla bu savaş yeni bir konseptle yeniden başlatarak sonuç almayı hedefledi. Türk devleti, Türkiye'nin resmi sınırları içerisindeki saldırıyla köklü sonuçlar alamayacağını, köklü sonuç almak için mücadeleyi artık sadece Türkiye sınırları içerisinde değil de 'misak-ı milli sınırları' içerisinde ve uluslararası düzeyde vermesi gerektiğine inandı. Bunun için de yeni konseptin özü; Kuzey Kürdistan'da 'çökertme planı'nın uygulanması, Güney ve Batı Kürdistan'da ise işgal hareketini tamamlaması biçimindedir. Bir asırlık Kürt ve Kürdistan sorununu kendi açısından köklü bir biçimde çözeceğine inanmaktadır. Yani soykırım siyasetiyle sorunu ortadan kaldırmayı hedefliyor.

• **Güney Kürdistanlı güçler bu yeni konsepti anlamadı mı?**

Güney Kürdistanlı siyasetçilerin anlayamadığı veya anlamak istemediği Türk devletinin bu yeni konseptidir. Aslında Türk devleti bu konsept çerçevesinde 2018'in başından itibaren işgal planını daha yoğun bir biçimde pratiğe koymaya çalışıyor. Bunun startını Efrîn'de verdi. Efrîn'e karşı geliştirdiği işgal hareketi, hemen ardından Xakurkê'ye dönük Kanî Reş hattının işgali, sonrasında Nisan'da Lêlikan Tepesi'nin işgal edilmesi, aslında hem Rojava'ya hem de Güney'e dönük başlatılmış olan kapsamlı bir işgal hareketinin

startıydı. Çok ilginçtir, misak-milli sınırları içerisindeki Kürdistan'ın her iki ucundan işgal hareketini başlatmıştır. Fakat gerek Efrîn'de ve gerekse de Xakurkê hattında, Medya Savunma Alanları'nda Türk devletinin bu işgaline karşı gelişen direnişle Türk devletinin ağır kayıplar vermesi gösterdi ki bunu gerçekleştirmek o kadar da kolay değil. Bunun için işgal hareketini daha fazla ilerletemedi.

• Uluslararası ve bölgesel dengeler buna cevaz verdi mi, yerelde dayandığı güçler var mı?

Türk devleti, Amerika, Rusya, Avrupa arasındaki dengeler arenasında ipteki cambaz misali bir o yana, bir bu yana oynayıp zikzaklar çizerek herkesten yararlanıp bu konseptini uygulamayı hedefledi. Hakeza aynı biçimde bölge devletleriyle, özellikle İran ve Irak ile ilişki geliştirip onları da bir biçimde dahil ederek bu konseptini oldu bittiye getirerek uygulamayı hedefledi. Burada önemli bir ayak olarak Kürdistan tarihinin her döneminde görüldüğü gibi bu yeni dönemde de işgal hareketinin Kürt ayağını da oluşturmayı amaçladı. Mesela Efrîn işgalinde ENKS'yi bu konuda oldukça kullanmaya çalıştı. Güney Kürdistan'a dönük geliştirilecek bu işgal projesinde Güneyli güçleri kendisine payanda yapmayı hedefledi.

• Bu hedeflediklerinin tümünü başarabildi mi?

Hayır, başaramadı. 2018'in baharında Türk devletinin bu politikası zora girdi ve tıklandı. Aslında Efrîn'de tıklandı. Rojava'da Minbic ve benzeri yerlerde ilerleme koşullarını yaratamadı. Xakurkê'de, Barzan mıntıkasında, Govendê ve Tepê Xwedê denilen hat ile Avaşîn'e kadar olan bütün bölgede Türk ordusuna karşı ciddi bir gerilla direnişi sergilendi. Görülüyor ki hem bölge devletlerinde hem de Güney Kürt siyasetinde o koşullarda istediği zemini de yaratamadı. Bu projesi askıda kaldı.

• O halde şimdi yaptığı nedir?

Lêlikan'a gelen güçleri yoğun bir biçimde gerillanın hedefi

haline geldi. Bir uç olarak öne uzanan Lêlikan tepesindeki kuşatmada Türk devleti çok ağır kayıplar verdi. Normal olarak ya Lêlikan'dan çekilmesi gerekirdi ya da Lêlikan'ın savunması için Xakurkê'nin başka bölümlerini de işgal etmesi gerekirdi. İşte şimdi yaptığı budur. Şimdi Lêlikan ve Şekif'e yerleşip Xakurkê'nin önemli bir bölümünde konumlanarak stratejisi çerçevesinde bir adım daha atmış oluyor. 2018'de bunu bir yıl içinde gerçekleştirmek üzere planlamıştı ama yaşanan gelişmeler bunun kolay olmayacağını onlara gösterince bu konseptlerinde adım adım ilerlemeyi öngörüyorlar. Yani Xakurkê'nin işgali bu konseptin uygulanması çerçevesinde atılmış yeni bir adım oluyor. Tekrardan altını çizerek belirtiyorum; şimdi bunları belirtirken Xakurkê'ye dönük geliştirilen bu saldırı ile TC, Güney Kürdistan'ın tümünü hemen işgal edecek, Rojava'yı da bugün yarın işgal edecek diye bir şey söylemiyorum. Türk devletinin böyle bir gücü yoktur ama konsepti ve amacı böyledir.

▪ **Buna karşı Kürtlerin ne yapması lazım?**

Ulusal çıkarlarımız gereği topyekun bir karşı çıkışı gerçekleştirmeliyiz. Sadece PKK değil, Kürdistanlı tüm güçlerin karşı çıkması gerekiyor. Biz bunu söylerken, "gelsinler, bize yardım etsinler" demiyoruz. Hayır! Şimdi Güney Kürdistan'ın işgal planı çerçevesinde bir girişim vardır ve biz o yüzden böyle diyoruz.

▪ **Bu yeni işgal saldırısının İstanbul seçimleriyle de ilgisi var mı?**

Türk devleti Xakurkê'deki bu işgal planlamasını aynı zamanda İstanbul seçimlerini kazanmada da kullanmak istiyor. AKP artık bir tarz haline getirmiş. Savaş tantanaları atmosferinde seçime giderek sonuç almayı hedefliyor. Seçimlere hep savaş sürecinde girerek, işte "Türkiye'nin beka sorunu var, milli bir hükümetiz, milliyetçi tüm çevrelerin bize oy vermesi gerekir" diyerekten seçimleri kazanmayı planlamıştır.

▪ Neden İstanbul'u bu kadar önemsiyorlar?

Çünkü İstanbul, salt bir şehirle sınırlandırılmayacak kadar önemli siyasi, ekonomik ve sosyal bir merkezdir. Aynı zamanda büyük bir nüfusa sahiptir ve AKP rejimi için ciddi bir rant kapısıdır. Bu yüzden İstanbul'un elden çıkmasına razı olamadı, bunu hazmedemedi ve seçimi iptal ettirdi. Kazanmak için işte Xakurkê'de yürüttüğü savaşı da bu açıdan değerlendirmek istiyor.

▪ Xakurkê saldırısının, açlık grevlerinin bitmesinin hemen ardından başlatılmasının anlamı nedir?

Açlık grevlerinin başarıyla sonuçlanmasının hemen ardından 27 Mayıs'ta bu operasyonun başlatılmış olması da tabii ki manidardır. İşte direniş sonuç almış, tecrit belli ölçüde kırılmış, direnişle sonuç alan Kürdistan halkında bir umut ve moralin gelişme durumu var. Sağlanan bu moral ve motivasyona adeta ket vurmak için Xakurkê saldırısının zamanlamasını çok iyi hesapladıkları anlaşılıyor.

Özcesi hem açlık grevi hamlesinin başarısı temelinde sağlanabilecek gelişmelerin önüne geçmek hem İstanbul seçimlerini kazanmak hem de Güney Kürdistan'a dönük işgal amacıyla bir adım daha atabilmek için Xakurkê'de saldırıyı başlattı.

▪ Xakurkê'deki işgal saldırısının kapsamı nedir?

Özellikle vurgulamak isterim ki; bu saldırı, kalıcı bir işgal hareketidir. Türk devleti Güney Kürdistan'da girdiği hiçbir yerden çıkmayacaktır. Çünkü önüne bir hedef koymuştur. Onun şimdi askeri ve siyasi gücü Güney'in tümünün işgaline yetmemektedir. Fakat şimdi en azından bir tampon bölge oluşturmak istemektedir. Yani Güney'de tampon bir bölge oluşturarak Güney siyaseti üzerinde etkisini arttırmak, bu etki temelinde Kerkük'ü Güney Kürdistan'dan koparmak, Güney'i küçültmek ve daha fazla denetim altına almak istiyor. Tampon bölge ardından elde edeceği etkinlikle amacına ulaşırsa zaten

ulaşır, ulaşmazsa tümünü işgal etmek de hedefinin içinde vardır.

• **Varmak istediği nokta, asıl amacı ne?**

Öyle anlaşılıyor ki, Güney Kürdistan'da pozisyonunu güçlendirdikçe hem Güney'deki bölge hükümeti üzerindeki etki ve baskısını arttıracak hem de Irak'a dönük elini daha da güçlendirmiş olacaktır. Çünkü onun esas amacı misak-ı milli sınırlarını giderek kendine dahil etmektir. O kendi açısından Kürt sorununu köklü biçimde çözmek için bunu gerekli görüyor. AKP-MHP ve Ergenekon ittifakı bu temeldedir. Beka sorunu dedikleri de esasen budur. Bunlar sadece PKK'yi bir tehlike olarak görmüyor, tüm Kürt kazanımlarını kendisi için bir tehlike olarak görüyor. Güney Kürdistan'daki federe hükümeti, Kuzey-Doğu Suriye'de gelişen özerk sistemi kendisi için ciddi bir tehlike olarak görüyor. O zaman tehlike odağı sadece PKK değil, Kürt halkının bölgede iradeleşmesidir, Kürtlerin bir güç haline gelmesidir.

Esasen DAİŞ, El Nusra gibi faşist çete örgütleriyle Kürt halkının kazanımlarını ayaklar altına almak, Kürt toplumunu kırıma uğratmak istedi. 2014 yılında Şengal'de yapılanın, Mexmûr, Kerkük'e saldırının ve Kobanê'de yapılanın başka bir izahı olabilir mi? Kürt halkının DAİŞ'e karşı geliştirdiği direniş ve mücadele, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ni ve genelde Kürt halkını Ortadoğu bölgesinde daha ileri bir noktaya taşıdı, hatta temel aktörlerden birisi haline getirdi. Türk devletinin en çok rahatsız olduğu konu budur. O bu Kürt yükselişini aşağıya çekmeyi, denetim altına almayı temel bir amaç olarak önüne koymuş bulunmaktadır. Bu yüzden de tüm yaptıkları açıkça Kürt düşmanlığıdır. Kendi varlığını Kürtlerin tasfiyesinde gören faşist, şoven bir zihniyetin iktidarlaşması söz konusudur.

• **Türk devletinin Güney Kürdistan'ı işgal harekâtında aldığı uluslararası ve bölgesel destek hangi boyuttadır?**

Xakurkê işgali için Türk devletinin NATO'dan ve Amerika'dan onay aldığı açıktır. Zaten bu konuda yaptıkları görüşmeler de vardır. Ayrıca daha yılın başlarında ortak operasyonlar geliştirmek için İran devleti ile Türk devletinin birçok gizli görüşme yaptıklarını biliyoruz. Hatta Mart ayında hem İçişleri Bakanı hem de Erdoğan'ın kendisi İran ile birlikte ortak operasyon başlatmış olduklarını ilan ettiler. O zaman herhangi bir operasyon olmadı. Belli ki İran ile belli bazı anlaşmalar yapmışlardır. İran, Türk devleti ile birlikte Kürdistan Özgürlük Hareketi'ne karşı pratikte hareket etmeyi bu aşamada kendi çıkarları için uygun görmemiş olabilir. Türk devleti, Kürtlere karşı düşmanca şoven bir politikayla soykırım yürütmektedir. Ayrıca İran ile Türk devletinin tarihten beri gelen bölge üzerindeki hegemonya mücadelesi vardır. Bu ve daha başka nedenlerden ötürü İran devleti bugüne kadar pratikte bu sürece dahil olmadı.

• Dahil olmadı diyorsunuz ama Xakurkê saldırısına da sessiz kaldığı görülüyor, Irak da öyle...

İran'ın Xakurkê işgaline onay verdiği görülüyor. Irak, federal bir devlettir ama AKP-MHP devleti Irak'ı pek ciddiye almıyor. Bu işgal için Irak'ın onayını almaktan ziyade onlara dayatıldığını söylemek mümkündür. Zaten hem Irak Başbakanı Adil Abdulmehdi'yi hem de Irak Cumhurbaşkanı Berham Salih'i Türkiye'ye çağırdılar. Bu işgal planını onlara bu şekilde dayattıkları anlaşılıyor. Üstelik Salih'in ziyaretini Xakurkê saldırısı gününe denk getirdiler. Xakurkê'de yoğun bombardıman ve savaş sürerken Sayın Berham Salih'i Ankara'da ağırladılar. Bu da farklı bir mesajdır. Kendisi bunu ne kadar anladı bilmiyorum ama pek doğru okuyamadığını düşünüyorum.

• Niçin böyle düşünüyorsunuz?

Çünkü bir söyleşisinde Türkiye'nin davetinden onur duyduğunu söylüyor. Bu da gösteriyor ki; Türk devletinin gerçek niyetini okuyamama vardır. Orada onur duyulacak bir şey yok! Türk devleti Irak'a göz koymuştur. Irak'ı eski sömürgesi olarak pek

ciddiye de almıyor. Irak devleti, Türk askerini Başika'dan çıkarmadan irade olamaz.

Türk devletinin Xakurkê'deki işgal saldırısı, bölge devletlerine dayatılan ve uluslararası güçler tarafından da onaylanan bir işgal girişimidir.

▪ Güney Kürdistan açık bir işgal altında olmasına karşı Güneyli siyasi güçler ne yapıyor?

Güney Kürdistanlı siyasi yetkililerin özellikle iktidar olan güçlerin herhangi bir tavrı yok ki yeterli görelim ya da görmeyelim! Ortada bir tavırsızlık ve sessizlik vardır. Bir olay veya durum oluyorsa ve sen bu konuda suskunsan, bu bir sindirilme durumunu ifade eder. Kürt siyaseti açısından bu doğru bir tutum değildir ve mutlaka aşılması gereken bir durumdur. Bir işgal saldırısı var fakat ne olumlu anlamda ne olumsuz anlamda herhangi bir şey söylemiyorlar. Her şeyden önce Güney Kürdistan'ın diğer parçalardan kopuk ele alınması yanlış bir siyaset tarzıdır. Kürdistan'ın parçaları birbirinden koparılamaz. Sen koparmak istesen de işin doğası gereği birbirinden koparılamaz ki! Bakın 1974'te Güney Kürdistan hareketi en güçlü dönemini yaşıyordu ama ona rağmen yenildi.

▪ Böylesine güçlüyken neden yenildi?

Çünkü etrafında dayanağı yoktu. Kuzey Kürdistan'da dayanağı yoktu, Doğu Kürdistan'da elle tutulur bir mücadele yoktu da ondan. Rojava'da kısmi bir dayanağı vardı ama bu da sınırlıydı. Ama 1991'de Kuzey Kürdistan'da bir serhildan süreci vardı, Kürt halkı büyük bir uyanışı ve ayaklanması yaşıyordu. Türk devleti çok zor bir durumdaydı. Türk devleti artık şunu tartışıyordu: 'ya ver kurtul, ya vur kurtul.' Böylesi tartışma içerisindeydi. Bırakalım Güney Kürdistan'ı düşünmesi aslında Kuzey Kürdistan tehlikeydi. Kuzey Kürdistan özgürlük hareketi yükselmekteydi. Aynı şey Doğu Kürdistan'da için de geçerliydi. Qasimlo hareketi her ne kadar

bir gerileme süreci yaşıyorsa da 1991'de gücünü belli bir düzeyde koruması ve mücadelesi vardı. Güney Kürdistan da o koşullarda kendi yönetimini oluşturma zeminini yakaladı. Eğer diğer parçalardaki bu mücadele düzeyi olmasaydı Güney'de bu gelişmeleri yaratan maddi zemin de oluşmazdı.

1999'da Önderliğimiz esir alındığında tek taraflı ateşkes yaptık ve savaşı durdurduk. Kuzey'de 5 yıl boyunca çatışmasızlık durumu yaşandı. O süreçte Türk devleti de Güney Kürdistan yönetimiyle ilişki kurmayı kendisi için kırmızı bir çizgi haline getirme kararı aldı. Ne zaman ki Türk ordusu 2008 yılında Zap'a yönelik geliştirdiği operasyonda yenildi, o vakit Güney Kürdistan ile ilişki kurmaları gerektiğini anlayarak bu kırmızı çizgiyi kaldırdılar. Bu, tarihin ispat ettiği bir gerçek.

▪ Bu gerçek bugün de geçerli mi?

Bugün de PKK ile Türk devleti arasındaki denge ortamı olmazsa Güney Kürdistan'daki federe yapıyı bir gün bile yaşatmaz. Saldırır ve ortadan kaldırır! Erdoğan hatamız sonucu Kuzey Irakta bu oluşum ortaya çıktı, demedi mi? Bir hatası sonucu olarak ortaya çıkan bir oluşumu fırsatını bulursa ortadan kaldırmaz mı? Şimdi PKK'yle arasında ortaya çıkan denge durumu ve Kuzey Kürdistan'daki özgürlük mücadelesinde korktuğu için bir yapamıyor. Bu dengeden yararlanan Güney Kürdistan güçleri bugün bir federasyon olarak varlığını sürdürüyor. Yanlış anlaşılmasın, elbette ki Güney Kürdistan halkının on yıllardır verdiği özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin, verdiği o kadar bedelin ve emeğin bunda payı vardır. Fakat PKK'nin ve genelde Kürdistan'ın diğer üç parçasındaki Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin Kürdistan adına yarattığı siyasi ortam, itibar ve konjonktürel gerçeklik göz ardı edilemeyecek kadar belirleyicidir. Eğer doğru bir politika yürütülürse çok güçlü rol oynayabilecek bir düzeye gelmiş bulunuyor. Biz "Kürdistanî kazanımlar ortaktır" derken aslında bu boyutuna da işaret ediyoruz.

• **Israrla bu gerçeğe işaret ediyorsunuz...**

Evet, çünkü gerçeklerin görülmesi ve doğru anlaşılması gerekmektedir. Öyle görülüyor ki Güney Kürdistanlı kimi siyasi çevreler, özellikle de iktidar olan siyasi güçler eğer biz önüne geçmezsek Türk devletinin onları yutacak bir Leviathan olduğunun farkında değiller. Türk devletinin siyasetini şimdi Devlet Bahçeli belirliyor. Hâkim olan MHP zihniyetidir. Türk devleti Afrika'da bile bir Kürt devleti olsa gidip ortadan kaldıracak bir zihniyet yapısı taşımaktadır. Bunun karşısında güçlü bir mücadele olmazsa Hewlêr'de bir Kürt iktidarınının olmasını asla hazmedemezler. Bunun görülmesi gerekiyor. Bu gerçeğin görülüp gerillaya zarar verici pozisyonlardan uzak durmaları gerekiyor.

• **En son Amediye şehir merkezinde hava saldırısı oldu, bunu bile sessiz kalmaları anlaşılır bir durum mu?**

Türk devleti giderek hava saldırı sahasını genişletiyor. Önce dağları vuruyordu. Sonra köylerin etrafını vurmaya başladı, kimse ses çıkarmadı. 0 kadar Güney Kürdistanlı sivil insanımız şehit düştü. Bu sefer 12 Haziran'da Amediye'nin şehir merkezini de vurdu! Orada bir benzinliği hedef aldığı anlaşıldı. Neymiş? "Orada PKK'liler var" diyorlar. Orada PKK'lilerin ne işi olur, PKK karargâhı mı oradaydı? Hayır! Başta Amediye'deki ileri gelenlere ve halka mesaj vermek ve onları sindirmek, sonra da Hewlêr'deki iktidara mesaj vermek için o saldırıyı yaptılar. Orada herhangi bir PKK varlığı söz konusu değildir. Gündüz ortasında sivil halktan başka orada kim vardı? Şimdi kendini bu kadar da güçsüz kılma gerçekten de yanlış bir tutumdur. Mevcut durumda Güney Kürdistan'ın rezervleri ve imkanları daha fazladır. AKP-MHP rejimi ciddi anlamda zordadır ve bir krizi yaşıyorlar. Güney Kürdistan şimdi Türkiye'den mal almazsa ve petrol akışını durdurursa Türkiye daha çok zora girer. Yani eskisi gibi Güney Kürdistan Türk devletine o kadar muhtaç değildir. Türk devleti daha fazla muhtaç haldedir.

• Güney hükümeti bu durumda ne yapabilir?

Öncelikle dengeli bir siyaset yürütmeleri lazım. Bu kadar ürkek, ses çıkaramayan, bir şey yapamayız diyen, bir eleştiri bile yapamayan bir konum, teslimiyettir. Bu tarz devam ettirilirse yarın Hewlêr'e kadar gelir ve sizden hesap sormaya kalkarlar. Güney Kürdistan'daki mevcut iktidar ağırlığını koysa birçok şeyi engelleyebilir. Köy ve şehirlere bu kadar yakın vuruşlar var, canını ve malını yitiren mazlum halkımız var. Yine Güney Kürdistan'da adeta cirit atarcasına bu kadar istihbarat faaliyeti var.

• Bunları engelleyemez mi?

Gayet tabii engelleyebilir fakat bir işbirliği olduğu için bunlara müsaade ediliyor.

• Güney'deki MİT faaliyetleri sadece PKK'ye karşı değil mi?

Elbette değil. Şu anda Güney Kürdistan yetkilileri de MİT'in dinlemesi altındadır. Onların telefonlarını dinliyorlar ve gözetim altındadırlar. Biz bunu doğru bulmuyoruz. Türk devleti sömürgeci soykırımcı bir güçtür. Efrîn ve Cizre'de ne yaptıklarını hepimiz gördük. İşin en kötüsü Türk devleti ile işbirliği ve yer yer istihbarat paylaşımı oluyor ki; bu da çok vahim bir durumdur ve ulusal çıkarlarımız açısından çok yanlıştır. Buna derhal son vermeleri gerekiyor! Eğer bu tür uğursuz davranışlara son verilmez ve sorunların çözümünde diyalog esas alınmazsa çok tehlikeli süreçler yaşanabilir. Mutlak bunun önüne geçmemiz lazımdır.

• Güney Kürdistanlı güçlere nasıl bir çağrıda bulunmak istersiniz?

Güney Kürdistan'daki iktidar güçlerine başta KDP olmak ilgili tüm güçlere çağrımız şudur: Türk devletinin Güney Kürdistan'a dönük amaçlarını önlemek üzere mutlaka ulusal bir politika oluşturmamız gerekiyor. Tarihin bu önemli aşamasında

halkımızın ihtiyaç olarak hissettiği, olmazsa olmaz bir biçimde gereksinim duyduğu şey ortak bir ulusal politikadır. Güney Kürdistan'ı Kürdistan'ın diğer parçalarından bu kadar ayırmayın diyoruz. Bu koparma tarzı bütün halkımızın kazanımlarına zarar verir. Türk devletinin amacı Kürtler arası bir çatışma yaratmaktır. Yürüttüğu bu politikalarla Kürtler arası bölünme ve parçalanmayı hedeflemektedir. Bu oyuna gelmeyelim. Düşmanlarımızın bu oyunlarını boşa çıkaralım. Ulusal demokratik dayanışma içerisinde olalım.

Kürt halkının siyasi güçleri olarak şunu göstermeliyiz; Türk devletinin ve diğer düşmanlarımızın dediği gibi sadece aşiretler topluluğundan oluşan bir varlık değil, biz bir ulusuz, bir milletiz. Kendi iç sorunlarımızı diyalog ve demokratik yöntemlerle çözme kudretindeyiz.

Bazı Kürt liderleri de "ben Erdoğan'ın dostuyum" diyor. Gerçekten Erdoğan seni dostu mu görüyor. Kendini bu kadar kandırma! Erdoğan kendi yol arkadaşlarının tümünü kendi iktidarı için bir bir gözden çıkarıp tasfiye etmiş birisidir. Erdoğan Tahir Adıyaman'la, Hazım Babat'la nasıl dostluk kuruyorsa seninle de o biçimde dostluk kuruyor. Bu dostluk değil, bir kullanma ilişkisidir. Diyor ki, ben bunu bir merhaba derim, sırtını sıvazlarım ve amaçlarım uğruna savaştırırım. Bir nevi Kürtleri aptal yerine koyuyor.

Halkımızın geleceğini düşünüp ulusal bir strateji çerçevesinde çalışmazsak, sadece günöbirlik politikalarla dar aile ve örgütsel çıkarları esas alırsak o zaman halkımızın geleceğini kurtaramayız, düşmana peşkeş etmiş olunur.

Halkımız için sadece iki yol var; ya bu kadim topraklarda doğal haklarına kavuşup bir millet olarak özgür yaşayacak ya da sömürgeci düşmanın postalları altında soykırım ve katliamlarla yüz yüze kalıp yok olacaktır! Dolayısıyla özgür bir gelecek için bizlerin her şeyden önce ulusal çıkarları esas almamız lazım. Var olan sorunları da diyalogla çözme yeteneğini mutlaka ama mutlaka göstermemiz gerekir. Bunu

yaparsak düşmanımızın tüm planlarını boşa çıkararak halkımızın kazanımlarını ve özgür geleceğini garanti altına almış oluruz.

▪ **Güney Kürdistan halkı ve pêşmerge bu işgal karşısında oldukça rahatsız, siyasi güçler mi engelliyor?**

Güney'de iktidar olan siyasi güçler, halkın önünü kapatıyor. Güney Kürdistan halkı özgürlüğü uğruna en çok kan dökmüş, en çok bedel vermiş bir halktır. Güney Kürdistan halkı yüz yıldır özgürlük mücadelesi içerisinde. Eğer iktidar güçleri önünü tutmazsa halk her gün sokaklara çıkar. Şêladizê'de görüldüğü gibi, Türk devletine de, Kürdistan halkının çıkarlarına el uzatan başka güçlere de gereken cevabı verir.

▪ **Gerçekten böyle bir potansiyel var mı?**

Biz, buna yürekten inanıyoruz. Ben özellikle Güney Kürdistan halkını iyi tanıyorum ve onun yurtseverliğine, özgürlüğe olan bağlılığına tüm kalbimle inanıyorum. İktidar güçleri onları durduruyor, önüne set çekiyor.

Pêşmerge de bu halkın evladıdır. Büyük bir geçmişi olan bir yapıdır. Sömürgeci güçlerin Kürdistan'ı işgal etmesinden büyük bir rahatsızlık duyar. Yani gerek pêşmerge olsun gerekse de halktan insanlar olsun, gençler, kadınlar ve özellikle de eski pêşmergeler yani Pêşmergeyên Dêrin olsun bu dönemde demokratik yöntemlerle daha fazla toplumun atan nabzı olabilmelidirler. Biz halkımızın kazanımlarını her yerde, her parçada, her koşulda ve her zaman kanımızın son damlasına kadar koruyacağımıza dair söz vermişiz. Biz Apocu fedailer olarak, bunun için ne gerekiyorsa onu yapmaya kesinlikle kararlıyız. Halkımızdan da tabi ki bizi yalnız bırakmamalarını, bizimle dayanışma içinde olmalarını istiyoruz.

▪ **Xakurkê'deki işgale karşı gerillanın etkili bir direnişi ve karşı koyuşu var. Gerillanın durumunu paylaşabilir misiniz?**

Gerillanın direnişi büyük bir kararlılıkla geliyor ve daha

fazla da geliŒecektir. Gecikmeli de olsa yeni dönem gerilla çizgisinin Œimdi uygulanıyor olması bizim için önemlidir. BaŒarının kesinleŒen çizgisine girmedi. Bu temelde Kürdistan'daki eyaletlerde belli bir yoĐunlaŒma ve eylemsellik vardır, bu daha da geliŒecektir. Haziran'la baŒladı. Özellikle bu yıl kış biraz uzun sürdü. Birçok yerde hala kar var. Dolayısıyla bu sezon gerilla daha güçlü bir performans sergileyecektir. Xakurk ve bir btnen Güney Kürdistan hattında daha fazla bir yoğunluk söz konusu. Œimdi biz Xakurk'deki eski komutanlığı eleŒtiriyoruz. Zaten onun için geçen yıl görev deĐiŒimi yapıldı.

• Neden?

Çünkü yeni dönemde tekniğe, hava saldırılarına karŒı savaŒabilmek için Xakurk'de gereken alt yapı hazırlığını yeterince geliŒtirmemiŒlerdi. Diğer alanlarımız böyle değil. Belli bir alt yapısı ve hazırlığı vardır. Xakurk'de daha çok böyle eski biçimde, yani araziye yaygın gerillayı esas alan, arazinin derinliğini kullanan bir tarzda değil de yaygın gerillayı daha çok ne çıkaran bir durum vardı. Halbuki, biz bu dönemde hem yaygın gerillayı yani hareketli gerilla birimlerini ve tim savaŒ tarzını hem de arazide oldukça derinleŒmiŒ, alan savunmasını yapabilen bir gerilla tarzını n görüyoruz. Xakurk alanında bu yetersizlik vardı.

• Xakurk'nin birincil hedef olarak seçilmesinde bunun da payı var mıydı?

Büyük olasılıkla Türk devleti de bunu biliyordu. Onun için baŒka yeri değil de Xakurk'yi birinci hedef olarak seti. Œimdi diğer bir gerçeği de burada söylemek gerekir.

• Hangi gerçeği?

Xakurk'ye dönük yeni saldırıda temel hedef Œekif Tepesi'ydi. Saldırıdan iki gün önce Œekif Tepesi'ndeki gerillalar, yaŒanan bir takım örgütsel sorunlardan dolayı mevzilerini bırakıp aŒaĐıya geliyor. TartıŒıp sorunlarını giderdikten sonra tam

yerlerine gidecekken Türk saldırısı başlıyor.

▪ **Saldırı başladığında tepede gerilla yok muydu?**

Yoktu, Şekif Tepesi boştu. Türk devleti günlerce o boş tepeleri vurdu, bu şekilde oralara indirme yaptı. Bu bizim için bir eksiklik ama ben halkımızla bunu açıkça paylaşmak durumundayım.

▪ **Artık Şekif'te gerilla yok mu, olmayacak mı?**

Biz gerillayız. Türk devleti herhangi bir tepeye yerleşebilir. Bu bizim için ciddi bir zaaf değildir. Şekif'te de bir biçimde varız. Çıkamayız yani. Düşman orada olur, biz de orada oluruz. Bu böyledir, iç içe olacağız. Öyle hurra hemen orayı terk et, çık git... Öyle bir şey yok. Yeni dönemde hiç öyle bir şey yok. Düşman nerede ise biz de oradayız. Eğer bunu kabul ediyorsa Türk devleti orada kalır ama her gün, an be an sürekli olarak bunun bedelini ağır bir biçimde öder. Bunu suikastla öder, sabotajla öder, sızmayla öder...

İşte Lelikan'da bir yıl boyunca nasıl ödediğini gördük. Bir yıl boyunca o kadar ağır kayıplar verdi ama bunu Türk halkından hep gizledi. Şimdi tepeler biraz daha arttı. Beş-altı tepe daha tuttu. Oralarda kayıp oranı daha da artar. Bu böyle devam eder. Bu direniş giderek boyutlanacak, tarihi bir direniş biçiminde gelişip şekillenecektir.

▪ **Türk devletinin ödeyeceği fatura ağır mı olacak?**

Halkımızın bundan hiçbir kuşkusu olmasın. Düşman ne kadar yüksek teknoloji kullanıyorsa kullansın. Gerillanın yeni geliştirdiği yöntem her zaman her an tepelerine binecek bir yöntemdir. Ansızın her yerde askerın karşısına çıkabiliriz. Beklenmedik anda, beklenmedik yerde karşılıklarına çıkma yeni dönem gerillasının en temel tarzıdır. Bu tarz boyutlanacaktır.

Onların generallerinden daha fazla tecrübemiz var. Haliyle yıllarımız da onlarınkinden daha fazladır. Bizler kendimizi bu işe adanmış ve her şeyini buna yatırmış militanlarız.

Dolayısıyla öyle oldu bittiye gelecek bir durum söz konusu değildir.

▪ **Buna rağmen Xakurkê'de yetersizlikler yaşanmış...**

Doğrudur, Xakurkê'de bazı yetersizlikler yaşandı ama güçlü bir direniş ve ciddi bir çaba da vardır. Eleştirilebilir. Zaten açıkça eleştiriyoruz da. Bunları telafi etme, giderme koşullarımız, yol-yöntemimiz ve gücümüz de vardır. Nitekim bu konuda gerekenler de yapılıyor. Bu mücadele kararlılıkla sürecektir. Türk devletine Kürdistan'ın hiçbir tepesini bırakmayız, hediye etmeyiz.

▪ **Lêlikan'dan sonra Şekif ve beş-altı tepeye daha yerleştiğini söylüyorsunuz...**

Yerleşebilir ama faturasını ödeyerek yerleşir. Çünkü işgalci bir güçtür. Elbette ki direnmek durumundayız. Özgürlük ve demokrasi için direnmek bizim boynumuzun borcudur. Bu halkın öz evlatları, bu halkın bütün kızları ve oğulları bunun bilinciyle direneceklerdir.

Dolayısıyla Xakurkê öylece bırakılmış değil. Kaldı ki, şimdi tuttukları yer de Xakurke'nin bir bölümüdür. Buradaki mücadele sürecektir. Orada bir direniş var. Bu direniş gittikçe daha da derinleşecek. Türk devleti kendisini yayıncıkça, aslında gerillanın da yeni mücadele tarzı çerçevesinde daha fazla hedef oluyor ve gerilla için daha çok hedef doğuyor, mücadele etme sahası daha fazla genişlemiş oluyor. Gerilla da bunu değerlendirecektir.